

Szabó Ferenc

*Vakon
a fény felé*

Helma 2023

VAKON A FÉNY FELÉ

Szabó Ferenc

Copyright © Szabó Ferenc 2023

Minden jog fenntartva. A könyv bármely részletének közléséhez a kiadó előzetes hozzájárulása szükséges.

Az elektronikus könyvet kiadja a HELMA Kiadó.

Cím: 8630 Balatonboglár Szabadság u. 75.

Telefon: +36 (30)499-34-77

E-mail cím: info@helma.hu

Webcím: www.helma.hu

A kiadásért felel a HELMA Kiadó ügyvezetője Dvariecki Bálint

Kiadás dátuma 2023.

ISBN 978-963-639-018-1

A borító Szopos Katalin munkája.

A szerzőről és a kötetről további információk elérhetők az alábbi internetes felületeken:

A HELMA kiadó hivatalos Weboldala: www.helma.hu

HELMA Youtube csatorna:

<https://www.youtube.com/@HelmaKonyvek>

HELMA Instagram:

<https://instagram.com/helmakonyvek?igshid=YmMyMTA2M2Y=>

HELMA Tik-tok csatorna:

https://www.tiktok.com/@helma_konyvek

HELMA facebook oldal:

<https://www.facebook.com/HelmaKonyvek>

Helma Vendéghang podcast elérhetőségek:

- Anchor.fm

- Spotify

- Google Podcast

- Apple iTunes

-RSS:

<https://anchor.fm/s/976b6eac/podcast/rss>

Tartalom

A Művész.....	10
Adventi láng.....	11
Álmomban.....	12
Álom.....	13
Álomvilág.....	13
Az emlékek tava.....	15
Bennem él.....	15
Covid vagyok.....	17
Egy finom kéz... ..	18
Egyedül.....	20
Elszálló évek.....	21
Elveszett dal.....	23
Fenyőhajú.....	24
Festő.....	26
Fura világ.....	27
Gyertya-tánc.....	29
Gyóni Géza.....	31
Hajléktalan.....	32
Időspirál.....	33
Írni jó.....	34
Kell a vers!.....	36
Lehettem volna... ..	37
Lélek.....	38
Manók és a szivárvány.....	39
Más világ.....	41
Méregpohár.....	42
Mesék.....	43
Miért!!!.....	44
Napfény.....	45
Olvasni jó.....	46
Önts reményt!.....	48
Rabszolga.....	48
Sötét árny.....	50
Szabad vagyok.....	51

Szivárvány	52
Tavaszi varázslat	53
Tünde lány.....	55
Tűztánc.....	57
Új esztendő	58
Úton.....	59
Vakon	61
Vak-világ.....	62
Varázsolok.....	63
Advent.....	65
Becsület.....	65
Élni kell	68
Faragott keresztek	69
Felelj!!!.....	71
Gyertyaláng.....	72
Hit.....	72
Jézus	73
Karácsony.....	74
Kereszten.....	75
Könyörgés Szentlélekhez	77
Mea Culpa	79
Remény!.....	81
A hajó elmerült	82
A NŐK!.....	82
Alig múltam.....	84
Anya	85
Anya 2.....	85
Csoda	86
Együtt	87
Elhagyva	88
Elmentél	89
Engedj el.....	90
Esti mese	91
Hova lettél?	92
Időkeringő.....	93
Ki Ő?	94

Liliom.....	96
Mama.....	96
Maradj.....	97
Mesél az erdő.....	98
Mikulás.....	100
Mire vágysz?	101
Ne siess!	102
Nem mondtam.....	103
NŐK!	105
Ő, a NŐ.....	105
Őrködöm	106
Segíts látni.....	108
Sütöttünk	109
Szavak.....	112
Szerelem.....	114
Szeretnék.....	115
Szerzetes	116
Színek...Árnyak.....	118
Te vagy.....	119
Vacsora.....	120
Versek.....	121
Visszatérek	122
Zafírkék szemek	124
A büszke nyárfa.....	126
A fény	127
A két cica	128
A Tavasz.....	130
Csoda világ	130
Éjjel	132
Elképzelt virág.....	132
Festek.....	134
Ibolya.....	135
Időkerék	135
Itt az ősz	137
Jégvirág.....	138
Kicsi csiga	139

Kisegér.....	140
Koala.....	142
Mackó lány.....	143
Méh-tánc.....	145
Őszi dal.....	146
Őszi napsütés.....	146
Őszi séta.....	148
Ősz-tükör.....	149
Pillangó.....	150
Sír a föld.....	151
Süncsalád.....	152
Szép világ.....	154
Szunnyadó élet.....	155
Szüret.....	157
Tó.....	158
Változó világ.....	159
Vízesés.....	160
1956.....	161
III. Richárd.....	162
Csernobil.....	163
Ébredj!.....	164
Hazám.....	165
Intelem.....	166
Itt az otthonom.....	166
Magára hagyatok.....	167
Március 15-ére.....	170
Mennyi vér... ..	171
Szabin nők.....	172
Szép hazám.....	174
Véget ér a háború?.....	175
Haiku.....	176
Ősz 1.....	176
Ősz 2.....	176
Tavasz 1.....	177
Tavasz 2.....	178
Tél 1.....	178

Tél 2	179
Tanka	180
Ajánló	182
A szerző bemutatkozása	183

A Művész

Milliónyi lény közül, ki sorára vár,
Nem sokat csókolnak homlokon műzsák.
Túl kevés az, kibe nőtt szunnyad a parázs,
Túl kevés, kiből művész lehet — talán.
Aktor vagy poéta, táncos vagy zenész,
Piktor.... Mindegy, csak kapjon esélyt...
Mert ha szabadon szállhat; alkotni kész,
És cserébe megmutatja, ami csak szép!

Szenvedély lakik benne; és furcsa tűz,
Egyszerre lehet utcalány, s Szende szűz!
Gátat, bilincset, rácsot sehol sem tűr,
Korlátok közé zárni őt — maga a bűn!
Ő művelt, és érzelmes, szerető lény,
Alkotó és önálló egyéniség,
Több van benne lappangó ösztönöknél!
Önmagát, és a világot ismerve él!

Ósidők óta része az életnek Ő,
És azóta benne él a bűvös vonzerő:
Mindegy, hogy gyerek, öreg, férfi vagy nő;
Kedveljük, míg nincs benne hiúság, gőg!

Adventi láng

Apró csók lobbanás életre keltette,
Fenyőfa fő dísze halovány mellette.
Oly izgága tünemény, táncol is rögvest,
Hogy adventi ünnepet fényével megtöltse.

Fenyőfán eláraszt sugárzó fényeket,
Örömmel elejtve hófehér könnyeket,
Az estet ünnepi pompába emelve,
Nyomasztó gondokat egy napra feledve.

Parányi testével kedvesen hajlongva,
Aranyba bujtatott díszeken csillogva,
Családot, felnőttet s gyermeket üdvözlő
Varázsos fényével karácsonyt köszöntsön.

Kabátja sugárzik az esti sötétben,
Vöröslő szoknyája forogva fellebben,
Szeszélyes lángtestét ringatja ledéren,
Kevélyen nyújtózik s imbolyog merészen.

Lelassul mozgása, még egyszer fellobban,
Utolsó sóhajjal szép lassan elolvad,
Rövidke Élete távozik cseppekben,
Kialszik fenyőfán sugárzó fénytenger.

Álmomban

Éjszaka játszik velem a képzelet,
Mindig rám talál egy színes álom,
Kézen fog, felrepít, száguld velem
És bejárom a tündéri világot.

Néha megnézem Óperenciát,
Meg azt, hol a kurtafarkú malac túr,
És netalán még Bergengóciát,
Vagy azt, hol a hétfejű sárkány az úr.

Átrepültem már az Üveghegyen,
És a Kerekerdőben is éjszakáztam,
Láttam én palackban ülő szellemet,
Kedves angyallal is szóba álltam.

Két hete láttam ám Csipkerózsikát,
Meg millió hupikék törpikét,
És vezettem ezer ólomkatonát.
Holnap bálba viszem hamupipőjét.

Játszom a mosolygó nap sugarával,
Báránnyelvéket terelgetek én,
Messzire szállok egy griffmadárral
Álmaim szivárványszínű egén.

Oly színes az álom, a mesevilág,
Melyben millió varázslény játszik,
És tehetek benne sok-sok csodát,
Mert álmomban, oly könnyűnek látszik.

Álom

Álom! Álom! Röpke kis álom;
Szép remény, mely néha feléled,
Néha bánat, néha szeszélyes,
Olykor halálos.

Délibábos; távoli éden,
Perzselő, vad pillanat, mámor
És lidérces éjjeli átok.
Álom? Vagy remény?

Álomvilág

Álmomban, egy álomvilágban jártam...
Régóta vágytam e szép, nyugalmas tájra,
Ott, a szavaknak még van Értéke, súlya,
Ezt az összes ember érzi, és tudja.

Mindenhol színek, vidám hangok, béke,
Nyugtató fényben vágy kavarg, halkan.
Kellemes hangulat árad, átölel,
Mint gyermekét imádó szülő karja.

Ebbe a ragyogó, új mesevilágba,
Elfeledett ősi emlékek hívnak.
Ott, a múltnak is van még értéke, súlya,
Ezt az összes ember érzi, és tudja.

Mindenütt ott lebeg; a csend tiszta hangja
És megóv A gondolat őszintesége!
Védelmébe vesz a lélek tisztasága,
Pattogó tűznek anyai melegsége!

Láttam lüktető, virágos mezőket,
Érzéki halkán suttogó erdőket...
Láttam égig érő, boldog fenyőket,
Bölcsen mosolygó ősöreg tölgyet...

Láttam tavakat madárral, halakkal,
S régen kihalt lények úsztak a patakban.
Senki sem épített gátat a folyókra,
És szemetet sem szórtak el a szabadban!

Ebben a csodaszép, új mesevilágban
Mindenki boldog, szeretetre éhes!
Itt az összes ember érzi, És tudja,
Hogy amíg csak él, szeretetre képes!

Elfeledett múlt, apáink éneke,
Nagymamák meséje, régi élete,
Értékek, minden mit titokban tart a jelen,
Itt, egyszerre mindet, együtt, megleled

Az emlékek tava

Sírj csak bátran, sírj, ha összetör a bánat,

Sírj csak, ne félj, ha könnyeid potyognak.

Menyei angyal gyűjti össze őket;

Az emlékek nyugtató tavában.

Zárd be a félelmet egy díszdobozba,

A súlyos kulcsot dobd be a tóba.

Mélyre süllyed majd, a sötét iszapba,

És örökre ott lesz, mélyen a tóban.

Néha még egy álom elvisz a tóhoz,

Könnyező szemekkel sétálsz a parton

És ha a víztükörben látod majd arcod,

Érzed, hogy elmúlik lassan a bánat.

Bennem él

Bennem él valami furcsa lény,

Bennem, itt belül emészt. Remél?

És növekszik... eszik... felzabál...

Itt van! Rám nevet a csúf halál!

Félek... hangulatom változó...

Jól belém harap az átkozott!

Néha szédülök, hideg kiráz,

Furcsa kín, köhögök, enyhe láz.